

Ölünmüyormuş Mutsuzluktan

– İslamokan17 · 29 Aralık 2022

Ölünmüyormuş Mutsuzluktan

Sürünmüşsün baharı

Ellerin gül

Gözlerin leylak

Dudakların asi bir böğürtlen

Yeni bir hayat

Yeni bir başlangıç

Öyle demiştin

Bir kaç bahar önce

Her sözün yenileniyor

Gözlerim nemleniyor

Sema unuttur

Ben unutmam

Şu yürümeyi sevdiğin park varya

Hani kuğuların seviştiği

Artık ordan geçmez oldum

Yolumu uzatıyorum her eve gidişte

Kaçıyorum senden

Anılar dolu yerlerden

En çokta kendimden

Yastığımda kuru yer kalmadı

Saçımı kestirdim

Odamı boyattım

Sensiz bir bahara adım attım

Ölünmüyormuş mutsuzluktan bunu anladım.